

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa L. K.
przeciwko A. K.
o stwierdzenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 6 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa 1003/15,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek powoda o zwrot kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana – A. K. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 listopada 2015 r., w którym m.in. oddalono jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 18 lutego 2015 r. W wyroku tym uznano za nieważną umowę darowizny nieruchomości, zawartą w dniu 22 października 2003 r. przez R. K. (matkę stron, darczyńcę) i H. K. (obdarowaną).

W skardze kasacyjnej strony pozwanej podniesiono naruszenie przepisów prawa procesowego i przepisów prawa materialnego (s. 3-7 skargi). Motywacja wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przedstawiona została

w pkt 1-5 na s. 7-8, a ponadto jeszcze na s. 11-20 skargi. Skarżąca wnosiła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie – o uchylenie tego wyroku w całości i orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Analizując treść uzasadnienia wyroków obu Sądów, treść obszernej skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a także treść odpowiedzi strony powodowej na skargę (k. 742 i n. akt sprawy), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznanej sprawie – wbrew sugestii strony skarżącej – nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i pkt 2 k.p.c. Jeżeli w sprawie tej pojawił się zasadniczy problem, czy powódka – R. K. (matka stron) znajdowała się w dniu zawierania umowy darowizny (21 października 2003 r.) w stanie określonym w art. 82 k.c., to kwestia ta mogła być rozstrzygnięta w oparciu o wyniki postępowania dowodowego. Z uzasadnienia wyroku pierwszej instancji wynika wniosek o wnikliwym przeprowadzeniu postępowania dowodowego w tym zakresie, także przy wykonywaniu opinii biegłych lekarzy odpowiedniej specjalności (s. 4 i n. uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Sąd Apelacyjny w pełni zaakceptował ustalenia dokonane przez Sąd Okręgowy (s. 12 i n. uzasadnienie zaskarżonego wyroku). W tej sytuacji nie istnieje – sugerowana przez stronę skarżącą – potrzeba dokonywania wykładni art. 82 k.c. w związku z motywacją tej strony przewidzianą w pkt 2,3 wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 7-8 skargi). W świetle podanej przez stronę powodową podstawy faktycznej zgłoszonego żądania niezrozumiała pozostaje refleksja prawna strony skarżącej sformułowana w pkt wniosku (s. 8 skargi). Niewątpliwie bowiem powód miał interes prawny w stwierdzeniu nieważności umowy darowizny zawartej przez matkę z obdarowaną w dniu 21 października 2003 r. Ponadto nie sposób przyjmować, że w sprawie pojawiło się także istotne zagadnienie prawne sprowadzające się w istocie do oczywistej kwestii, czy Sąd meriti może i w jakim zakresie dokonywać oceny specjalnych wiadomości świadków w zestawieniu z wiadomościami specjalnymi biegłych, dopuszczonych w postępowaniu (pkt 5 wniosku s. 8 skargi).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

W związku z tym, że odpowiedź na skargę wniesiono po upływie terminu przewidzianego w art. 3987 § 1 k.p.c. oddalono wniosek pełnomocnika powoda o zwrot kosztów postępowania kasacyjnego (por. k. 736 i 742 akt sprawy).